

8. Kas siseriiklik kohus on ainsana pädev tegema kindlaks, kas niisugune organisatsioon nagu kõnesolev kindlustusselts vastab kriteeriumitele, mis võimaldavad tema suhtes tugineda direktiivile, millel on vahetu õigusmõju, ning kui vastus on jaatav, siis missuguseid kriteeriume selles osas kohaldatakse?

9. Kas see, kui Euroopa Liidu liikmesriik ei ole võtnud oma õiguskorda üle direktiivi 2005/14/EÜ (kuigi ülevõtmistähtpäev oli 11. juuni 2007) ja eelkõige põhjendusi 20–22, kahjustab hagejat, sest rikutakse ühte tema põhiõigust, st õigust oma omandit segamatult kasutada, isegi kui praegu on I–V direktiiv (72/166/EMÜ, 84/5/EMÜ, 90/232/EMÜ, 2000/26/EÜ ja 2005/14/EÜ) liikluskindlustuse kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/103/EÜ⁽⁷⁾ kehtetuks tunnistatud, võttes arvesse, et õigusnormid, millele me viitasime, on täielikult ära toodud uue Euroopa Ühenduse direktiivi tekstis, millega kahjustatud isiku õigust, mis tal tekkis liiklusõnnetuse tagajärjel, kaitsakse palju rohkem kui tühistatud õigusnormidega?

10. Kas siseriiklik kohus võib omal algatusel väita, et rikuti ühenduse õigusnormi, ning tunnistada kehtetuks tingimuse, millega välistatakse kindlustusjuhtumi olemasolu, kui kahjustatud isikut, st tarbijat ei teavitatud välistamisjuhtumitest (olukorrad, kus kindlustus ei kehti, mis on vastuolus direktiiviga 2005/14/EÜ) ja kui kindlustusselts on kehtestanud ka muid välistamisjuhtumeid peale nende, mis on nähtud ette kindlustuse raamseaduses nr 136/1995, ning kas kohus võib seda teha ka vaatamata sellele, et õigustatud isik ei väitnud kohtus, et see tingimus on kehtetu, ja direktiiv 93/13/EÜ⁽⁸⁾ võeti üle seadusega nr 193/2000⁽⁹⁾?

⁽¹⁾ Seadus nr 136/1995 kindlustuse ja edasikindlustuse kohta Rumeenias (*Monitorul Oficial*, 30.12.1995, nr 303).

⁽²⁾ Comisia de Supraveghere a Asigurărilor'i dekreet nr 3111/2004 (*Monitorul Oficial*, 23.12.2004, nr 1243).

⁽³⁾ Nõukogu 30. detsembri 1983. aasta direktiiv 84/5/EMÜ (teine direktiiv mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (EÜT L 8, lk 17; ELT eriväljaanne 06/07, lk 3).

⁽⁴⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346).

⁽⁵⁾ Nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/8/EÜ, millega parandatakse õiguskaitse kättesaadavust piiriüleste vaidluste korral, kehtestades sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi kohta ühised miinimumeeskirjad (ELT L 26, lk 41; ELT eriväljaanne 19/06, lk 90).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/14/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 72/166/EMÜ, 84/5/EMÜ, 88/357/EMÜ ja 90/232/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/26/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse kohta (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 149, lk 14).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 263, lk 11).

⁽⁸⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

⁽⁹⁾ *Monitorul Oficial*, I osa, 10.11.2000, nr 560; täiendatud seadusega nr 363/2006 ebaõiglaste tingimuste kohta ettevõtjate ja tarbijate vahel sõlmitud lepingutes, *Monitorul Oficial*, 28.12.2007, nr 899).

24. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-103/10)

(2010/C 113/48)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver ja P. Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/121/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ⁽¹⁾ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, et kohandada seda määrusega (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur, artiklist 2, kuna ta ei ole vastu võtnud selle direktiivi täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või igal juhul ei ole neist komisjonile teatanud.

— Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 1. juunil 2008.

(¹) ELT L 396, lk 851.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 25. veebruaril 2010 — Lidl & Companhia versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-106/10)

(2010/C 113/49)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lidl & Companhia

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

Kas 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹) artikli 78 esimese lõigu punkti a koostoimes sama direktiivi artikli 79 esimese lõigu punktiga c tuleb tõlgendada nii, et see takistab ühendusesisestes ostudes arvestada 29. juuni 2007. aasta seadusega nr 22-A/2007 kehtestatud sõidukimaksu summat käibemaksu arvestusbaasi hulka?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

1. märtsil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-111/10)

(2010/C 113/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky, A. Stobiecka-Kuik)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2009. aasta otsus, milles käsitletakse Leedu Vabariigi asutuste poolt riigiabi andmist riigiomandis oleva põllumajandusmaa ostmiseks ajavahe-
mikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 (¹);

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Võttes vastu vaidlustatud otsuse, muutis nõukogu komisjoni otsust, mis tuleneb suuniste riigiabi kohta põllumajandus- ja metsasektoris aastateks 2007–2013 (²) (edaspidi „2007. aasta põllumajandussuunised“) punktis 196 esitatud ettepanekust asjakohaste meetmete kohta ja selle tingimusteta heakskiidust Leedu poolt, mis kohustas viimast lõpetama olemasoleva abikava põllumajandusmaa ostmiseks hiljemalt 31. detsembriks 2009. Erandlike asjaolude ettekäändel lubas nõukogu tegelikult Leedul abikava säilitada kuni 2007. aasta põllumajandussuuniste aegumiseni 31. detsembril 2013. Nõukogu poolt oma otsuse põhjendamiseks esitatud asjaolud ei ole ilmselgelt erandlikud asjaolud, mis võiksid tehtud otsust õigustada, ning need ei võta arvesse komisjoni otsust selle kava kohta.

2. Tühistamishagi põhjenduseks esitab komisjon neli väidet:

Esiteks leiab ta, et nõukogul puudus pädevus tegutseda ELTL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel, kuna abi, mille ta heaks kiitis, oli olemasolev abi, mille Leedu oli komisjoni pakutud asjakohaseid meetmeid heaks kiites kohustunud kaotama 2009. aasta lõpuks.

Teiseks väidab komisjon, et lubades kohaldada abimeetmeid kuni 2013. aastani, kuritarvitas nõukogu oma volitusi, püüdes neutraliseerida otsust, mille kohaselt võis Leedu säilitada abimeetmed 2009. aasta lõpuni, kuid mitte pärast seda kuupäeva.

Kolmandaks võeti vaidlustatud otsus vastu, rikkudes lojaalse koostöö põhimõtet, mis on kohaldatav liikmesriikidele ja ka institutsioonide vahel. Oma otsusega vabastas nõukogu Leedu kohustusest teha komisjoniga koostööd seoses asjakohaste meetmetega, mille liikmesriik ELTL artikli 108 lõikes 1 ettenähtud koostöö raames riigiomandis oleva põllumajandusmaa ostmiseks antava olemasoleva abi osas heaks kiitis.